

Sag anlagt den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-545/08)

(2009/C 82/18)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF⁽²⁾, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyseprocedure har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyse har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.

For det første udgør de forpligtelser, som direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation (Urząd Komunikacji Elektronicznej) har pålagt Telekomunikacja Polska to år efter, at forpligtelserne i henhold til fællesskabsrettens trådte i kraft i Polen, nemlig kravet om, at detailtaksterne for bredbåndstjenester skal godkendes af den nationale tilsynsmyndighed, og kravet om, at satserne fastsættes på grundlag af de med tjenesten forbundne udgifter, nye forpligtelser og ikke en videreførelse af de eksisterende forpligtelser.

For det andet er det Kommissionens opfattelse, at de forpligtelser, som af direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation er blevet pålagt Telekomunikacja Polska i forbindelse med regulering af detailadgang til bredbåndstjenester, ikke kan antages at udgøre en midlertidig foranstaltning i henhold til rammedirektivets artikel 27, da artikel 17 i direktiv 98/10/EF, der er omhandlet i artikel 27, kun finder anvendelse på gebyrer for brug af det faste offentlige telefonnet og faste offentlige telefonitjenester.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

Appel iværksat den 9. februar 2009 af Deepak Rajani (Dear!Net Online) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-100/06: Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (ved Rechtsanwalt A. Kockläuner)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Artoz-Papier AG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 26. november 2008, sag T-100/06, ophæves i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den omstridte dom skal annulleres af følgende grunde:

- Retten i Første Instans foretog en forkert fortolkning af artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94, sammenholdt med artikel 4, stk. 1 i Madrid-arrangementet, ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 6 EU samt artikel 6 og 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 10 i direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 1 i direktiv 89/104 ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte ved at forkaste det andet anbringende artikel 79 i forordning nr. 40/94 ved ikke at tage i betragtning, at den indsigende part handlede i ond tro.
- Retten fastslog fejlagtigt, at de omhandlede varemærker havde lighed og således kunne forveksles, og tilsidesatte følgelig artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ved at forkaste det andet anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 135, stk. 4, i Rettens procesreglement, da den forkastede det andet anbringende ved at afvise, at de beviser, der var vedlagt stævningen, kunne antages til realitetsbehandling.

- Retten tilsidesatte artikel 49 EF og 50 EF sammenholdt med artikel 220 EF ved at forkaste det andet anbringende.
- Retten tog ikke den af Harmoniseringskontoret udøvede magtfordrejning i betragtning ved at forkaste det andet anbringende.

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8. januar 2009 — Erotic Center BVBA mod Belgische Staat

(Sag C-3/09)

(2009/C 82/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Erotic Center BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Kan en kabine, der består af et aflåseligt rum, hvor der udelukkende er plads til en person, som mod betaling kan se film på en fjernsynsskærm, og som afspilles ved indkastning af en mønt i en automat, efter at der er udvalgt en blandt flere film, og den omhandlede person i det betalte tidsrum kan ændre valget af film, anses for en biograf i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag H, kategori 7, til sjette momsdirektiv nr. 77/388/EØF af 17. maj 1977 (¹) (nu bilag III, nr. 7, til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 (²))?

(¹) Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 8. januar 2009 af Gerasimos Potamianos til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen

(Sag C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Gerasimos Potamianos (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 15. oktober 2008 i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede samtlige de påstande, som appellanten havde nedlagt i sit søgsmål af 26. april 2004 anlagt til prøvelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forlænge appellants kontrakt som midlertidigt ansat.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forlænge hans kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat fire anbringender til støtte for sin appel.

Ved det første anbringende gør appellanten gældende, at Rettens fortolkning, hvorefter afgørelsen om ikke at forlænge hans kontrakt var støttet på grunde forbundet med tjenestens interesse, er fejlagtig. Appellants overordnede anmodede nemlig ved flere lejligheder om, at hans kontrakt blev forlænget. Der foreligger derimod objektive, relevante og overensstemmende forhold, hvoraf fremgår, at anvendelsen af den antikumulationsregel, hvorefter varigheden af en midlertidig ansats ansættelse højst kan udgøre seks år, udgjorde det eneste grundlag for afgørelsen om ikke at forlænge appellants kontrakt.

Ved det andet anbringende gør appellanten gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at vurdere, at han ikke havde ansøgt om den pågældende stilling, selv om han rettidigt havde anmodet om forlængelse af sin kontrakt og gentaget sin anmodning herom flere gange selv efter bekendtgørelsen af meddelelsen om den ledige stilling.